

TRENUTKI

SMILJAN TROBIŠ

Smiljan Trobiš
Lebanova 35
SI, 8000 Novo mesto
Tel: +386 (07) 302 12 15
Mobitel: +386 (040) 524 869
E-mail: smiljan.trobis@volja.net
Spletna stran: www.smiljantrobis.si

Kratka predstavitev pesnika Smiljana Trobiša

Rojen je v Novem mestu, tu je zaključil gimnazijo in študiral medicino v Ljubljani. Diplomiral je na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Od leta 1999 ima status svobodnega ustvarjalca na področju kulture - pesnika. Do zdaj je napisal enajst pesniških zbirk, več knjig meditacij in sodeloval v mnogih knjigah z likovnimi umetniki. Piše tudi priročnike o kreativnem pisanju. Veliko objavlja v literarnih revijah in deluje kot pesnik, pedagog, lektor, prevajalec in recitator na mnogih prireditvah. Je tudi dobitnik Trdinove nagrade Mestne občine Novo mesto leta 2005 za dosežke na literarnem in kulturnem področju. Je član Društva slovenskih pisateljev. Živi in ustvarja v Novem mestu.

Prepričan je, da lahko poezija izboljša ta svet, ga naredi bolj poetičnega in bolj človeškega.

Prižemam
tvoj nemir
k svojemu miru.

Namesto v krč
pobegnem
v molk.

Izročam se.
Življenje
me vzame.

V roži
se vročina
spreminja v strast.

Trdnost govori.
Skrito,
iz milosti.

Slepe oči
čutijo s kožo
duše na nitki.

Zrak stoji.
Ne pusti
misliti do besede.

Uglašenost z vesoljem
me je pripeljala
domov.

Zadržana beseda.
Pove z očmi.
Prijatelj.

Čakal sem
duha
med besedami.

Vedno na poti
v raj,
prepričan v cilj.

Vest hoče
naj jo vprašam,
kaj hoče.

Nemir
odgovarja
z nemogočim.

Majhna slika
je veliki prekrila
pomen.

Potujem v zvezdi.
Vsak krak
je popoln smisel zase.

Vreden sem bistva,
skritega
v negotovosti.

Vrata
v kamniti raj.
Hodim bos.

Trenutki se zbirajo.
Ptice na žici
odletijo.

Sanjam
tiho
odhajanje senc.

Konec
poljubi mir
začetka.

Suha, pozabljena
roža.
Še vedno cveti.

Tehtnica niha
med jokom
in brezčutjem.

Drobci volje
zaokrožujejo
smisel dneva.

Približno
je odstranilo
psevdoabsolutno.

Tiho se spušča
mrak.
Zavesa pomirja oči.

Nasprotja
nočejo miru
preproste besede.

Kaj bi me
osrečilo?
Nočem vedeti.

Pogled
vase.
Zbežal bi.

O tankih strunah
lepota
sklene objem.

Izognem se
naperjeni puščici.
Začutim bolečino.

Težko je veselje
v lupini,
vajeni bolečin.

Prišla je,
vzela toploto
in odšla.

Veja poganja
iz veje.
V prihodnosti cvet.

Mravlja raziskuje.
Ne ve,
da hiti.

Prinesli so
ranjene duše.
Vsak je dobil cvet.

Oblaki
so rosa
na travi poletja.

Rastline
ne mislijo.
Vedo dovolj.

Stvari
lahko ozdravijo
pojme.

Okno odseva
drevo.
In še eno nebo.

Trdna tla.
A poplavljena
z mislimi.

Ptički na vrtu.
Zanje
časa ni.

Senca drevesa
pada
na prezeblega ptička.

Izgubljeni čas
se zgošča
v očiščenje.

Večerno sonce
je le še na oblaku
nad menoj.

Deževno jutro
se ne spomni
sanj.

Kam gleda
dekle,
ko miži?

Drevo
vztraja
v zimi.

Čas je toplina,
ki žubori
v srcih.

Ljudje počivajo.
Sanjajo
svoj presežek.

Prepustiti se ...
Težje je,
kot je videti.

Hladen veter.
Dež bo.
Skril se bom v misli.

Kislo jabolko.
Oblak pa ...
kakor sladkorna pena.

Narava ne mara
vakuuma.
Glava tudi ne.

Misli bežijo
v nebo.
Veter jim pomaga.

Vesolje je kot voda.
Teče,
kamor mora.

Veja v vetru.
Čisto svoj
ritem.

Tema bo
v zraku
ravno pravšnji čas.

Luč.
Rože se čudijo:
sonce ponoči?

Mama hoče eno.
Ljubezen drugo.
Jaz tretje.

Zvezde razmišljajo,
kako bi si
povedale vse.

Vsi spijo.
Glasba
zveni drugače.

Nebo ni več črno.
Postalo je nežno
in boža drevo.

Stopim iz sebe.
Najdem se.
In imam vse.

Sonca
ne moti
hrup s ceste.

Senca
riše svoj jaz
na zapuščeno uto.

Storž na tleh
pestuje
svojo bolečino.

Nevidne stene
služijo
redu.

Nikjer ptic.
Pa vse
žvrgoli.

Mušica
prileti v oko.
Zakrije oblak.

Mir odzvanja
od nevidnih sten
narave.

Samo jaz
in nebo.
Pa toliko oblakov!

Mravlja
odkriva naslednji
prostor tišine.

Kos poje.
Ne ve,
da ga poslušam.

Drevo
za drevesom.
Nisem središče.

Sraka.
Bori se s sabo,
ne s težnostjo.

Jezna raca
dela red
po lepem vrtu.

Razmišljam,
koliko nebes
je za nebom.

Mir
občuduje
lastne sadove.

Voda iz studenca
še dolgo
ne bo oblak.

Smešno,
ko nekaj je in ni.
Ali ni vse tako?

Hrup polni praznino,
ki je ne bi smel
zapolniti.

V globini je
mirno morje,
tja tokovi ne zaidejo.

Valovi hotenja
se razbijajo
ob skalah miru.

Hočem,
da pride.
Potem mi bo žal.

Kar mi gre
na slabše,
postaja novo življenje.

Čas
se ne nasiti
valovanja.

Če bi nemir
imel pamet,
bi se umaknil.

Nazadnje
je vedno spet mir,
a ni nazadnje.

Kam je hotel veter,
ko ga je ustavilo
drevo?

Tvoja misel
je zmedla moje občutke.
A ne za vedno.

Prižemi
mojo zmoto
v svoj vsevedni objem!
Tiho se bom spustil
v varnost dejanja,
ki ga svetuje vest.

Ne bom pogledoval
v tvoje telo,
ko ti poje duša.

Rdeča nit
življenja
je ponikalnica.

Trpko čakanje
je našlo vrata
odprta.

Strah
pred kaosom.
Ženske so pri hiši.

Popoln nered.
Približal sem se
redu.

Hotenja ljudi
so sunki
v vesoljni mir.

Kramp
ni razumel
rožice.

Vse je bilo
kot prej.
Drugače.

Nisem se
spremenil sam.
Zgodilo se je.

Meje
so zabrisane
v oblake ...

Lep občutek:
Ona me je
skoraj razumela.

Prižemi me
ob svoje
nastajanje!

Molitev
je le majhen košček
izročitve.

Poln nastajanja
se topim
v svetlobi.

Ne morem odkriti
dna,
le očistim ga lahko.

Ne grem
spat.
Besede me budijo.

Puščam
več prostora nezavednemu.
Zadnji čas.

O AVTORJU

SMILJAN TROBIŠ, Lebanova 35, 8000 Novo mesto

Rojen je 2. 11. 1956 v Novem mestu, tu je tudi zaključil gimnazijo leta 1975. Študiral je medicino na Medicinski fakulteti v Ljubljani. Diplomiral je na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Ima izobrazbo predmetnega učitelja kemije, biologije in angleščine. Zdaj deluje kot pedagog, prevajalec, lektor, pesnik in recitator na mnogih prireditvah. Od leta 1999 ima status svobodnega ustvarjalca na področju kulture - pesnika. Je član Društva slovenskih pisateljev. Danes je viden ustvarjalec v dolenskem in širšem slovenskem kulturnem prostoru. Leta 2005 je prejel Trdinovo nagrado Mestne občine Novo mesto za uspehe na kulturnem in literarnem področju. Prejemal je tudi druge nagrade.

Objavljati je začel že v gimnaziji v glasilih: Stezice, Izvestja, Dolenjski list, nato v literarnih revijah in časopisih: OtočjeO, Oznanjenje, Rast, Znamenja, Revija 2000, Pesniška tribuna, Tretji dan, Mentor, Družina, Apokalipsa, Letni časi, Park, Ognjišče, Locutio, Prijatelj, Zvon.

Sodeloval je v skupnih projektih Literarnega kluba v Novem mestu »In P. Veritas« (Rudolf, Novo mesto, 1994) in »Enaindvajset« (Literarni klub Dragotin Kette, Novo mesto, 2000) in v katalogih slikarjev »Sedem stoletij svetlobe in senc« (Galerija Škof, Novo mesto, 1998, 2000, 2002 in 2004) ter v katalogu kiparjev »Tretja razsežnost« (Galerija Škof, Novo mesto, 2003). V knjigi »Narava in misel« (Spes, Ljubljana, 2001) je napisal spremljajoče verze ob umetniških fotografijah. V katalogu slikarke Jožice Škof »Ko nebo poljubi zemljo in ogenj vzljubi vodo« (Galerija Škof, Novo mesto, 2003) je zapisal celovit poetično – filozofski projekt. Sodeloval je v zborniku molitvene poezije »Ne moreš metati ljubezni v smeti« (Mariborska literarna družba, Maribor, 2001) in v mednarodni antologiji haiku poezije »Teh nekaj besed« (Haiku društvo Slovenije, Kranj, 2002). V knjigi »Utrinki z Dolenjske« (Konvikt, Novo mesto, 2004) opeva lepote Dolenjske. V knjigi »Kipi govorijo« (Družina, Ljubljana, 2005) je napisal pesmi ob kipih svetovno znanega akademskega kiparja Franceta Goršeta. Izdal je zgoščenko »Ljubezenske pesmi« (Samozaložba, Novo mesto, 2005). Sodeloval je v knjigi »Novomeška knjiga« (Slovenska matica, Ljubljana, 2007) urednika dr. Milčka Komelja. Izdal je zbirko poezije v prozi in refleksivnih tekstov ter domislic in spoznanj »Tam so daljave čiste« (Mohorjeva družba – Celje, Ljubljana, 2008).

Napisal je tudi tri šole kreativnega pisanja z naslovi: »Kako naj povem?« (Mariborska literarna družba, Maribor, 2011), »Pisanje kot terapija« (Udarni list, Novo mesto, 2011) in »Živeti s pisanjem« (Udarni list, Novo mesto, 2011).

Izdal je enajst samostojnih pesniških zbirk: »V modro« (Erro, Novo mesto, 1994), »Srečanja« (Erro, Novo mesto, 1995), »Očiščeno jutro« (Erro, Novo mesto, 1998), »Dan je globok« (Visokošolsko središče Novo mesto, Novo mesto, 2002), »Ti si meni dar« (Magnolija, Ljubljana, 2004), »Zaveza« (Goga,

Novo mesto, 2004), »Košček neba med vejami« (Spes, Ljubljana, 2006), »Beli krog« (Spes, Ljubljana, 2006), »Po lahki teži hrepenim« (Družina, Ljubljana, 2007), »Hvalnica lepoti« (Spes, Ljubljana, 2007), »Kakor oblaki ...« (Spes, Ljubljana, 2009) in »Topli dež« (Udarni list, Novo mesto, 2009) ter tri zbirke meditacij »O lepoti krščanskega življenja« (Mohorjeva družba – Celje, 2002, 2003, 2004).

TRENUTKI
Smiljan Trobiš

Lektoriral: Smiljan Trobiš
Fotografije: Dina Nunič
Založba: Spes, Ljubljana
Število izvodov: 400
Tisk:
Leto izdaje: 2011, prva izdaja